

Határtalanul – 2025. május 19-22.

1. nap

Kora reggel indultunk az iskola elől a Felvidékre. Bátonyterenyén csatlakozott hozzánk idegenvezetőnk, Maksi István. Somoskőújfalunál léptük át a szlovák határt. Első állomásunk a Somoskői vár volt, de mivel felújítás alatt áll, nem látogatható. A szlovák oldalról indultunk egy kb. 9 km-es túrára az erdőben. Megmásztuk a domboldalt, és a Macska-lyuk bányába jutottunk. Itt bányásztak elsőként macskakövet, és az elnevezése is erről a bányáról ered. Innen a bánya feletti kilátóhoz mentünk, ahonnan jól látszott a szemközti hegyen lévő vár, ahová el szerettünk volna jutni. Le a völgybe, fel a hegyre. A vár alatti kőtengert, majd a bazaltorgonákat tekintettük meg. Kis pihenő után visszaindultunk a zöld és sárga jelzéseken, majd a várhegyet megkerülve Somoskőre érkeztünk.

Buszra szálltunk, és Fülekre indultunk, ahol a várat és a II. világháborús légvédelmi bunkert tekintettük meg. A Bebek-toronyban történeti kiállítást láthattunk, majd megmásztuk a várfalakat. A bunker a vár külső oldalában volt. A falu üzemében a háború alatt haditermelés folyt, ezért bombázták a települést. A lakosság itt húzta meg magát a veszély idején.

Következő állomásunk Beretke falu volt, ahol Beretkei Edit néni és barátnői az Edit néni által létrehozott Skanzen, a helytörténeti és családtörténeti kiállítást mutatták meg nekünk. Innen indult túránk a Murány-áttöréshez. Felmásztunk a hegyoldalra, és egy sziklateraszhoz jutottunk. Innen ereszkedtünk le a Murány-folyó partjára, ahol a túloldalon a tehéncsorda ivott. Hangos bőgéssel üdvözöltek minket. Átkeltünk a hídon, és először a régi vízimalom helyét láthattuk, majd a folyó mentén haladva a túlsáton hódok rága fákkal is találkoztunk. Megmásztuk a hegyoldalt és leereszkedtünk a régi szöggyár romjaihoz, ahol egy barlangot is megnéztünk belülről. A Rosszgyár romjainak felújítása épp csak elkezdődött. Megpihentünk, és visszagyalogoltunk a faluba egy másik úton, a gerincen át. A messze távolban jól látszott a Bükk-hegység, és fehérlett a Bél-kő mészkőoldala.

Innen Várhosszúrétre utaztunk, ahol a szállásunk volt, a Jozefina Panzióban. Kedvesen fogadtak minket, elfoglaltuk szobáinkat, megvacsoráztunk, majd irány a rét, ahol lehetett focizni, röplabdázni, hintázni, és felmászni a kakasülőre, ahonnan Krasznahorka várát lehetett megcsodálni.

2. nap

A korai ébresztő és reggeli után, saját úticsomagunkat elkészítve Zólyomba látogattunk elsőként. A várban megtekintettük Balassi Bálint emlékhelyét, és a várudvart. Múzeumi szünnap miatt a kiállítás kimaradt, de a vár alatt a téren egy páncélvonat kiállított másolatát nézhettük meg. Fel is lehetett mászni rá.

A napunk fő célja, Selmezbánya következett. A bányamúzeumba vitt fel minket a busz, kb. 900m-es tengerszint feletti magasságba. A Bertalan bányába mentünk le, megfelelő védőfelszerelést, köpenyt és kobakot öltve. Innen a Kálvária következett. Nagyon szép út vezet oda fel, a város felett, de még az Alacsony-Tátra havas csúcsait is láttuk. Itt 3 kápolna van, a német, a magyar és legfőképpen a szlovák, valamint 25 stáció. Végig jártuk, gyönyörködtünk a látképben, majd a városba indultunk. Túravezetőnk nagyon alaposan akarta megismertetni velünk ennek a hegyoldalakra épült bányavárosnak a nevezetességeit. A Botanikus Kertben mamutfenyőket csodáltunk, megtudtuk, miért jó nekik egy erdőtüz, meg is mértünk egyet. Aztán zezugos, úttalan utakon, kertek alatt a Tanösvény egy részét jártuk be, érintve egy bányász kunyhót, és a Főtérré érkeztünk. Egy kis szabadidő eltöltése után visszatértünk szállásunkra.

3. nap

Ezen a napon messzire, a Magas-Tátra lábához utaztunk, Poprádon át Késmárkra. Az evangélikus cipszer fatemplomot, és az új templomot tekintettük meg, és megkoszorúztuk Thököly Imre sírját. Sétáltunk a főtéren, fagyaltoztunk, felkerestük a haranglábat, bekukkantottunk a gótikus templomba, és a Thököly-várba. Mire bejártuk a várost, kitisztult az idő, így Lőcsé felé utazva láthattuk a Lomvici-csúcsot.

Lőcsén a középkori városfalra belülről sétáltunk a Kassai kapun át. Megtekintettük a székesegyházat, a városházát és a szegyenketrecet is. Fagyaltozás után buszra szálltunk, és a hegytetőn lévő Mária-kegyhely következett. Gyönyörű kilátás tárult eléink a völgyben lévő városra. Este a szállásunkra érkezve megvacsoráztunk, pihentünk, majd sötétedés után éjszakai túrára mentünk a Buzgó-patak völgyében a Buzgó-bányához. Nagyon a lábunk elé kellett nézni, nehogy a Foltos szalamandrát véletlenül letapossuk. A meleg párás levegő előcsalta őket.

4. nap

Utolsó reggelünk pakolással és reggelivel indult. Elkészöntünk szállásadónktól, és a közeli Rozsnyó városába utaztunk. Körbejártuk a főteret, az emlékműveket néztük meg, egy régi víztározót a tűzoltáshoz, majd szabadprogram következett. Visszatérve Andrassy Franciska szobrához a főtér közepén álló Tűztoronyba mentünk fel. Belül nincsenek szintek, a fal mentén visz fel a lépcsősor a torony tetejébe.

Innen a Szilicei- fennsíkra vitt fel egy kanyargós serpentin a busz minket, és a Szilicei- jégbarlanghoz sétáltunk le. Visszafelé a karsztvidéken dolinát, töbröt, víznyelőt is láttunk, ez utóbbi a Bába-lyuk.

Utolsó megállónk a gombaszögi Pálos monostor volt, amelynél felújítási, építési munkálatok zajlanak, és régészeti feltárás is.

Innen már hazafelé indultunk, és túravezetőnket elvittük Rimaszombatba, ahol lakik, és onnan már meg sem álltunk hazáig ☺.